

Děkovat nebo nadávat

Pozdrav:

Milí přátelé a hosté, vítám Vás na těchto bohoslužbách Děkůčinění, a to slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Introit: (Žalm 90, 11-14)

11 *Kdo zná sílu tvého hněvu, tvou prchlivost, jak by se tě nebál?*

12 *Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.*

13 *Vrať se, Hospodine! Ještě dlouho se chceš hněvat? Měj se svými služebníky soucit,*

14 *nasyť nás svým milosrdenstvím hned ráno a po všechny své dny se budeme radovat a plesat.*

Píseň: EZ 177 - Nuž Bohu děkujme

Modlitba:

Pane Bože, jsi s námi, ať je nám dobře nebo těžko, ať svítí slunce nebo prší, jsme zváni vnímat tvoje přijetí, jsme zváni k radosti, ke všímavosti vůči všemu dobrému, co v našem světě je. Děkujeme Ti za každé ráno, za každou chvíli, kdy nám i drobnost dodala elán, za vláhu i dny, kdy bylo hezky.

Pane Bože, někdy je pro nás těžké děkovat. To, když je zataženo i v naší duši. Když se na nás valí moc úkolů, když podléháme špatným náladám, když se mračíme i při pouhé představě, že potkáme třeba nepříjemného souseda nebo zavolá někdo, s kým se nechceme bavit. Často nás trápí nedostatek odvahy a radosti, často trápíme druhé lidi, často žijeme na úkor přírody nebo práce a těžkých životních podmínek jiných lidí.

Prosíme, projasni náš pohled. Uč nás děkovat tobě i druhým, slovy i životem. Požehnej všem, kdo se dnes scházejí ve Tvém jménu a uč nás své lásce. Amen

I. Čtení: (Gn 1, 26-31)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná v knize Genesis 1, 26-31

26 *I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“*

27 *Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.*

28 *A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“*

29 *Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm.“*

30 *Veškeré zemské zvířata i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak.*

31 *Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem: (lekce 3 - Stvoření člověka)

Pomůcka – zrcadlo. Dnešním tématem je člověk – jak ho Bůh stvořil, jak nás Bůh stvořil, jaké nás chtěl mít. Bible k tomu říká důležitou větu: Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem. To je úkol pro nás, naše poslání: být Božím obrazem. Přijímat od Boha – komunikovat s Bohem – sdílet to, co je Bůh. To byl úkol člověka od samého začátku.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Píseň: EZ 549 - Chvaliž Hospodina

Kázání: (Lk 12,13-21)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše, ve 12 kapitole, od 13-21 verš.

13 Někdo ze zástupu ho požádal: „Mistře, domluv mému bratru, ať se rozdělí se mnou o dědictví.“

14 Ježíš mu odpověděl: „Človče, kdo mne ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?“

15 A řekl jim: „Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.“

16 Pak jim pověděl toto podobenství: „Jednomu bohatému člověku se na polích hojně urodilo.

17 Uvažoval o tom a říkal si: „Co budu dělat, když nemám kam složit svou úrodu?“

18 Pak si řekl: „Tohle udělám: Zbořím stodoly, postavím větší a tam shromáždím všechno své obilí i ostatní zásoby

19 a řeknu si: Teď máš velké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, buď veselé myslí.“

20 Ale Bůh mu řekl: „Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvou duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?“

21 Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady a není bohatý před Bohem.“

Milí přátelé,

dnes slavíme neděli **děkůčinění za úrodu a hojnost**. Zde se sešla u stolu Páně hezká ukázka plodů země. Ty plody země u stolu Páně nám připomínají základní příznivost života. Naše přežití již nezávisí na tom, jestli se letos urodily jablka, dýně či vinné hrozny. My nakupujeme v supermarketech, kam se dováží zboží z celého světa, z míst, kde se urodilo. Přesto i my chceme dnes Bohu z celého srdce poděkovat.

Opakem **děkování je nadávání**. Všimněme si, a každý z nás by si měl vést evidenci o tom, kolik svých myšlenek a slov denně věnuje stížnosti, nařikání, kritice a nadávání. Kolik minut či hodin denně je šířitelem „**blbé nálady**“. Člověku, který to nehledá, se může stát, že tomu úplně propadne, že zatrpkne a třeba už nevědomky stále jen nadává. Ať už je to v našich vztazích, v manželství, v rodině, v práci, ve společnosti, v politice, ve sboru, v církvi, všude kolem nás jsou úkazy, které budí naši oprávněnou nespokojenost či náš odpor. Jedním z našich mnoha úkolů je nenechat se otrávit, nenechat se znechutit, nenechat se vnitřně zaneřadit tím neřádem zvnějšku.

Život se podobá takovému **letnímu výletu**. Někteří chtějí mít všechno zajištěné, všechno předem zorganizované. Jiným se líbí pustit se cestou životem, nechat se překvapit, pozorovat, jak den po dni vyjde.

Ti, kdo chtějí mít život předem zajištěný – potřebují peníze, dům, penzi a na ty prostředky spoléhají. Kdyby **prostředky zklamaly**, životní plány by se zkazily. Bez zajištění, bez nějakého pevného bodu se stává člověk proletářem, potulným žebrákem. Chtěl se zbavit starostí, které s sebou přináší majetek, a našel třeba horší starosti, které jsou spojeny s nemajetností.

A přece, dnešní evangelium pocit **zajištěnosti** odsuzuje v podobenstvím o boháči, který si zajásal: „*Plesej, duše, máš zásoby na mnoho let*“ (Lk 12,19). V noci nato umřel. To, co zajišťovalo blahobyt na zemi, se tu stalo překážkou věčné blaženosti. Často se v Písmu poukazuje na to, že je život krátký a že je tedy nesmyslné zavalovat se starostmi o to, co tak rychle uteče a co je pomíjivé. Přesto však je nebezpečné udělat urychlené závěry z podobenství.

Tento příběh varuje před hamižností, ale Lukáš nabízí i hlubší teologický význam: v jakém smyslu můžeme říci, že jsem **bohatí před Bohem**?

Dalajláma říká, že jsme lidmi už tím, že jsme, ne teprve tím, co děláme.

Naše západní společnost nás žene k tomu, abychom dosahovali stále většího bohatství a vyššího postavení. Ježíš nám však dnes připomíná, že toto všechno jednou zanecháme a budeme otázaní, jaké duchovní bohatství jsme nashromáždili. Jaký duchovní poklad jsme shromáždili, co si vezmeme s sebou do nového života?

Je pravda, že Písmo zdůrazňuje **pomíjivost života**. Uběhne rychle, ničím si nezajistíme jeho délku. Pro co vlastně žijeme? Požadavky, které na nás klade svět, nám často brání dávat nejdůležitějším věcem první místo. **Pouze ve vztahu k Bohu se odkrývá, kdo jsme a jak cenní jsme v jeho očích.**

Bohatý muž trpí komplexem „*já, já, já*“. Nepůsobí dojmem člověka zlého nebo podlého, ale spíš sobeckého a chamtivého, starající se jen o sebe na úkor druhých. Bylo by možno namítnout, že onen bohatý

člověk přeci není hloupý, když se zajišťuje pro budoucnost. Jenže ho zajímá jen jeho vlastní budoucnost, nikoli budoucnost druhých. Ani ho nenapadne, aby svůj nadbytek využil k pomoci druhým. Bohatý člověk žije pouze pro tento svět a pro tento život. Myslí jen na sebe, a přestože má nadbytek, vůbec se nestará o nouzi ostatních. Tímto podobenstvím se zdůrazňuje **chamtivost a sobectví**.

Vždycky když se Ježíš setkává se zástupy, setkává se zároveň s jejich nouzí a množstvím rozmanitých potřeb. Lidé přinášejí své nemocné, vyprávějí mu o svých nemocných, ptají se na Boha a zde s Ježíšem hovoří o svých obyčejných záležitostech. Často se něco podobného děje i v našich **modlitbách**: na mysl nám přicházejí nejrůznější potřeby a prosby a hlavou se nám honí všelijaké argumenty.

Stejně jako Ježíš odpověděl tomu člověku ze zástupu, pomáhá i nám **věnovat pozornost trvalým a důležitým věcem**. Bohatí jsme tím, co rozdáme. Bůh je nesmírně bohatý, protože všechno rozdává. **Hodnoty sdílené s bratřími a sestrami z lásky, dávají život**.

Představme si tři lidi.

1. Jeden má peníze. Co s nimi? Řekne si: Nechám všech starostí a budu užívat života, mám k tomu dostatečné prostředky. To je postoj bláhového bohatce z evangelia.
 2. Druhý typ člověka má chuť něco pěkného a dobrého udělat. K tomu je ovšem potřeba peněz a on je nemá. Rozhodne se tedy zatím dělat něco jiného, výdělečného, a šetřit. Až si našetří tolik, že se bude moci pustit do díla, které si předsevzal, dá se do práce. Ale ne dřív!
 3. Třetí typ je člověk, kterého zavolali a svěřili mu důležité poslání. On si je vědom, že s tím budou spojeny velké výlohy. Ale ti, kdo mu práci svěřili, jej ujistí, aby se nebál, že oni se postarají o to, co bude potřeba.
-
1. První typ je, jak jsme viděli, v evangeliu odsouzen jako bláhovost.
 2. Postoje druhého nám říká: Nechoď na nádraží, dokud nemáš peníze na lístek a nežebrej, dokud máš sílu si vydělat!
 3. Třetí člověk charakterizuje rozumného a hluboce věřícího. Jsou okamžiky, kdy člověku Bůh svěřuje jisté poslání. Ti, kdo šli za Kristem na osamělé místo, on sám zázračně nasýtil rozmnožením chlebě. A těm, kdo ho poslouchali, ukázal polní lilie a ptáky na obloze. Vždyť i o ty se Bůh stará.

Není to vždycky zázračné. Ale malé náznaky na takové divy můžeme stále objevovat ve svém vlastním životě, když jej pozorujeme očima víry, protože samotný život nepochází z věci, které máme. Amen

Modlitba:

Pane Bože svatý, děkujeme Ti za Písmo inspirované tvým Duchem, děkujeme Ti za apoštoly a proroky, kteří nám zapsali tvou vůli, tvou pravdu, abychom ji mohli poznávat a žít! Amen

Píseň: EZ 244, 1-4 - Ve jméno Krista doufáme

Večere Páně:

Vyznání vin:

Pane Ježíši Kriste, vyznáváme svoji víru v jednoho věčného Boha, Stvořitele a Pána světa, Otce, Syna a Ducha svatého, který vládne nade vším podle své vůle. Povolává si z tohoto světa svůj lid, který pak posílá do světa zpět jako své služebníky a svědky pro šíření svého království, pro růst Kristova těla a pro slávu svého jména.

1) **Vyznáváme**, že jsme často své povolání zapírali a ve svém poslání pochybili tím, že jsme se připodobňovali světu nebo se od světa izolovali. Radujeme se však z toho, že i v hliněných nádobách evangelium zůstává vzácným pokladem. Toužíme se znovu odevzdat Pánu, abychom tento poklad mohli v moci Ducha svatého učinit známým celému světu. Vyznáváme, že jsme ublížili, jak slovem, tak skutkem.

• *Kdo takto poznáváte svou vinu, vyznejte to hlasitým: VYZNÁVAM*

2) **Věříme** v moc Ducha svatého. Protože Bůh poslal svého Ducha, aby svědčil o Svém Synu; bez jeho svědectví je naše svědectví neplodné. Usvědčení z hříchu, víra v Krista, znovuzrození a křesťanský růst, to vše je jeho práce.

• *Kdo takto věříte, vyznejte to hlasitým: VĚŘÍM*

3) **Odpouštějte** si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. Teprve pokud si uvědomíme, že Bůh nám odpustil obrovský dluh, který jsme měli vůči němu, můžeme mnohem snáz s jeho pomocí odpouštět ostatním.

• *Kdo je ochotni odpouštět, vyznejte to hlasitým: ODPOUŠTÍM, s pomocí Boží.*

Slovo milosti:

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text:

Zaženu tvou nevěru jak mračno a jak oblak tvé hříchy. Navrať se ke mně, já tě vykoupím. (Iz 44,22)

B. Pozdrav pokoje: *Pozdravte se mezi sebou navzájem slovy „Pokož tobě“*

Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení: (1. Korintským 11, 23-26)

Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně:

*„Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, **vzal chléb**, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to číňte na mou památku.“*

*Stejně vzal po večeři i **kalich** a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to číňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“*

Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.“

Epikléze (modlitba):

Otče, pokorně Tě prosíme, posvět' svým Duchem tyto dary, které před Tebe klademe. Ať nás všechny, shromáždí a sjednotí Duch svatý. Ať jsme jedno tělo a jedna duše v Kristu našem Pánu. Amen

Pozvání:

A tak vše je připraveno. Zváni jsou všichni bez rozdílu církevní příslušnosti. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Přijměte Kristovo pozvání do světa lásky a odpuštění, pravdy a milosrdenství.

Přijímání:

Písně během vysluhování – EZ 308 - Jezu Kriste, štědrý kněže

- Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.
- Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.

Propouštění:

A. *A život, který zde nyní žijete, žijte ve víře v Syna Božího, který si vás zamiloval a vydal sebe samého za vás. (Gal 2, 20)*

B. *Nepohrdejte Boží milost: Kdybychom mohli dosáhnout spravedlnosti skrze zákon, byla by Kristova smrt zbytečná. (Gal 2, 21)*

Jděte ve jménu Páně.

Děkovná modlitba:

Otče všech, vzdáváme ti dík a chválu za to, že jsi k nám, kteří jsme byli od Tebe daleko, poslal svého Syna a přivedl jsi nás domů. Zachovej nás pevnými v naději, kterou jsi nám dal, abychom my i všechny tvé děti žili ve svobodě. Amen.

Píseň: SV 364 - Nové přikázání

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Kdykoliv se shromažďujeme k modlitbě, Pán je uprostřed nás. Svěřujeme mu proto i tuto přímluvnou modlitbu.

- Děkujeme Ti Bože, že sytíš naše těla a duše
- Stojíme na konci sklizně úrody a nastal čas děkovat
- Děkujeme za všechno, co jsme z plodů země přijali. Je toho dost, jak pro nás, tak pro druhé. Máme co darovat, oč se rozdělit
- Děkujeme Ti, že žijeme v úrodné krajině, že nevíme, co je hlad. Prosíme, ať si to uvědomujeme každý den, ať umíme být vděční
- Modleme se za všechny, kteří pomáhají chudým a potřebným a za všechny dobrodince, aby jim Bůh stonásobně odplatil a dal jim život věčný
- Modleme se za naše nepřátele a za ty, kdo nás nenávidí a pronásledují
- Modleme se za nedávno pokřtěné, novomanželé a novorozené děti
- Prosme za všechny staré a slabé, nemocné a nešťastné, aby jim Bůh dal zdraví a sílu
- Pamatuj, Bože, na ty, kdo nemohli přijít. Staré podepři, malomyslné potěš a rozptýlené shromáždí
- Prosme za ty, kdo jsou mimo domov, na cestách, ve vězení a v zajetí
- Pamatuj, Bože, na všechny obce a ochraňuj je, chraň je od hladu, nemoci, zemětřesení, povodní, požárů a válek
- Prosme za nás všechny, za odpuštění našich hříchů, za vysvobození ode všech strastí, hněvu, nebezpečí a nouze
- Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Slůvko dětí:

Posláni: (Gal 5, 25-26)

25 Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.

26 Nehledejme prázdňou slávu, nebuďme jeden k druhému vyzývaví, nezávidíme jeden druhému.

Požehnání: (Abakuk 2, 17-18)

Ať Vás Bůh obdaří a požehná.

17 I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm, z ohrady zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl,

18 oslavujte Hospodina, jásejte k chvále Boha, který je vaše spása.

Píseň: EZ 685 - I když se rozcházíme